

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по развитие

2012/2295(INI)

28.5.2013

СТАНОВИЩЕ

на комисията по развитие

на вниманието на комисията по околна среда, обществено здраве и
безопасност на храните

Иновации за устойчив растеж: биоикономика за Европа
(2012/2295(INI))

Докладчик по становище: Исабела Льовин

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че биоикономиката, която разчита на използването на биологични ресурси вместо на енергия от изкопаеми горива, трябва да се ръководи от стабилна политическа рамка, която отчита не само икономическата жизнеспособност, но също така социалните и екологичните фактори за устойчивост;
2. подчертава, че биологичното разнообразие и екосистемите осигуряват колективни ползи и трябва да бъдат разглеждани като общи блага; припомня, че ако се ръководят и управляват правилно, активите, основаващи се на биологичното разнообразие, могат да донесат значителни икономически ползи; изразява съжаление обаче, че много лица, разработващи политиките, намират малка икономическа полза в съхраняването на или инвестирането в биологично разнообразие; ето защо подчертава стойността на „екосистемните услуги“ и техния принос за икономическото и социалното развитие;
3. подчертава, че нито една система за генериране на блага не може да бъде устойчива, ако разрушава своята ресурсна база; подчертава, че успоредно с пазарно ориентираните функции, биоикономиката поддържа и широк спектър от функции, свързани с обществените блага, които понастоящем не се заплащат чрез пазара, и които следва да бъдат съхранени, като такива са например селскостопанския и горския ландшафт, биологичното разнообразие в земеделските земи и горите, качеството на водите и тяхната достъпност, функционалността на почвите, стабилността на климата, качеството на въздуха и устойчивостта на наводнения и пожари;
4. счита, че преходът към устойчива биоикономика ще бъде успешен само ако ефективното използване на ресурсите се превърне в стълб на икономиката и ако генното инженерство не се използва като двигател на тази икономика;
5. счита, че всяка стратегия за биоикономика следва да възприеме ръководния принцип за йерархия на биомасата и да подкрепя „степенуването използване“ на биомаса, първо насочено към осигуряването на основни услуги, които не се заплащат чрез пазара, и след това към приложения с висока стойност като материали (а не биоенергия, която има по-ниска стойност);
6. подчертава, че устойчивата биоикономика трябва да бъде изградена на базата на различни видове транспорт; по-специално, подчертава, че за да се направи оценка дали конкретен биопроцес или биопродукт намалява преките и непреките емисии на парникови газове, следва да се вземат предвид всички етапи – от добива на суровината до състоянието ѝ, когато е готова за крайно потребление; подчертава, че политиките на ЕС и националните политики следва да насърчават чисти алтернативи на изкопаемите горива, като превозни средства, използващи електрическа енергия от възобновяеми източници, както и енергията на слънцето и

вятъра, вместо да се стимулира преминаването към биомаса в сектори, където ѝ се придава по-ниска стойност (като при производството на биогорива и друга биоенергия);

7. отбелязва, че количеството устойчива биомаса от източници на Европейския съюз никога няма да бъде достатъчно, за да отговори на настоящото търсене на енергия и на увеличаващите се и конкуриращи се приложения на биомасата, и че следователно Европейският съюз ще бъде все по-зависим от внос от развиващите се страни, където експлоатацията на биомаса представлява сериозно предизвикателство от гледна точка на управление, като например в случая с опазването на горите и устойчивото управление на горските ресурси, което води до трудности при покриването на критериите и мерките на ЕС за устойчивост по отношение на вносната биомаса или до трудности при проверката на тяхното прилагане чрез мониторинг и оценка; във връзка с това подчертава значението на мерките за енергийна ефективност и икономии, за да се гарантира, че ЕС постига повече с по-малко, като по този начин ще се намали търсенето на биомаса;
8. настоява, че ЕС има задължение да намали зависимостта си от риба от развиващите се страни, използвана като хранителен продукт, както и за фураж в аквакултурата; подчертава, че при настоящата реформа на общата политика в областта на рибарството, следва да се даде предимство на мерки, които подкрепят устойчиво от гледна точка на околната среда управление на рибното стопанство, и на използването на немесоядни видове в аквакултурата;
9. отбелязва със загриженост, че нарастващото търсене на биомаса, по-специално дървесина, може да предизвика широко разпространено обезлесяване в развиващите се страни, в които емисиите на парникови газове не са отчетени в рамките на Протокола от Киото; изтъква, че това може да окаже въздействие върху качеството на почвата, водните цикли и биологичното разнообразие, като същевременно увеличава натиска върху глобални споразумения, като Конвенцията за биологичното разнообразие и Съвместната програма на ООН за намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите в развиващите се страни; опасява се също така, че тъй като системите за управление на земята са слаби в редица развиващи се страни, нарастващото търсене на продукти от дървесина може да предизвика не само незаконна сеч и съответно отслабване на споразуменията за доброволно партньорство в рамките на прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията, но може да увеличи и натиска върху глобални споразумения, като Конвенцията за биологичното разнообразие и Съвместната програма на ООН за намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите в развиващите се страни;
10. подчертава значението на мангровите гори, подводните ливади, солените блата и горите от водорасли като високоефективни въглеродни погълтители; предупреждава за бързото разрушаване на тези крайбрежни екосистеми, дължащо се наред с другото на нарастващото търсене на морски дарове от аквакултура; призовава за морски еквивалент на схемата за намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите в развиващите се страни, с цел опазване на крайбрежните и морските екосистеми като погълтители на въглерод;

11. призовава ЕС да се превърне в движещ международен изследователски и иновационен център в сферата на изследванията, посветени на биоикономиката; заявява, че новите продукти, процеси и услуги, основаващи се на възобновяеми източници ще увеличат конкурентоспособността на европейската промишленост и ще ѝ дадат водеща международна позиция;
12. припомня, че факторите, свързани с непряката промяна на начина на използване на земята за биогорива и течни горива от биомаса, както и задължителните критерии за устойчивост за използване на твърдата и газообразната биомаса, следва да бъдат включени в Директивата за възобновяемите енергийни източници и Директивата за качеството на горивата; призовава Комисията да предложи рамкова директива относно биомасата, обхващаща всички приложения на биомасата (енергия, горива, материали, химикали) и въвеждаща йерархия на биомасата;
13. припомня, че защитата на биологичното разнообразие е ключов елемент от постигането на Целите на хилядолетието за развитие (включително цел 1 относно изкореняването на крайната бедност и глада и цел 7 относно осигуряването на екологична устойчивост); по-специално подчертава значението на доброто състояние на биологичното разнообразие и на здравите екосистеми за първичното производство като земеделието, горското и рибното стопанство; съответно счита, че производството на биомаса следва да се анализира с оглед на въздействието му върху екосистемните услуги;
14. опасява се, че нарастващото търсене на биомаса задълбочава продоволствената несигурност в развиващите се страни чрез отклоняването на култури и земя от производството на храна, лишаване от права на земеползване и обедняване в резултат на заграбването на земя и засилване на променливостта на цените на храните; изтъква, че търсенето на биогорива вече е една от причините за придобиване на земя в развиващите се страни, по-специално в Африка на юг от пустинята Сахара; припомня, че в резултат на придобиването на земя, автохтонното население губи достъпа си до земя, и следователно достъпа си до храна и вода; също така подчертава, че въпреки че ЦХР поставиха за цел до 2015 г. броят на хората, които нямат безопасен достъп до вода, да бъде намален на половина, недостигът на вода в развиващите се страни може да бъде влошен от потребяващите вода дейности на биоикономиката, като по-този начин се допринася за широкоразпространен недостиг на храна; настоятелно призовава Европейския съюз да последва препоръката на специалния докладчик на ООН относно правото на прехрана, относно агро-екологията, с цел постигане на продоволствена сигурност, като същевременно се вземат мерки по отношение на изменението на климата;
15. счита, че е от решаващо значение да се развият международни правно обвързващи стандарти за устойчивост за всички сектори, както и задължителни критерии за устойчиво управление на горите; настоятелно призовава Европейския съюз да се стреми към постигането на многостранни споразумения и да предоставя, особено за най-слабо развитите страни, съответна институционална и техническа подкрепа за осигуряване на устойчиво използване на биомасата.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.5.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Maurice Ponga, Jean Roatta, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Eric Andrieu, Kriton Arsenis, Philippe Boulland, Emer Costello, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda